

Mihai Neșu

**COMPLEX NATURAL PENTRU
DETOXIFICAREA SUFLETULUI**

VOLUMUL I

Culegere de cuvinte ziditoare de la Mântuitorul
nostru Iisus Hristos și de la Sfinți Părinți

100

de pastile duhovnicești

Respect „Doamne Iisuse Hristoase Fiule al lui

Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale Sfinților părinților noștri, iartă-ne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!”. Amin

Vă rog și pe voi să continuați să vă rugați pentru mine și să mă iertați dacă v-am supărat cu ceva.

Pace și bucurie veșnică în Duhul Sfânt la toată lumea!

Cu dragoste în Hristos,

Mihai Neșu

COMPLEX NATURAL PENTRU

DETOXIFICAREA SUFLETULUI

1. Omul care are dorința de a se mântui va fi urmărit de mila lui Dumnezeu. Îl va urmări până în ultima clipă, pentru că Dumnezeu găsește cu lupa pe care o are moleculele dorinței de mântuire din inima sa. Le va pune pe acestea în valoare și îi va da omului puterea de a se mântui până la urmă. Sfânta Evanghelie a lui Hristos aduce multă mângâiere și vă povățuiesc mereu să o cercetați ca să aveți lumina Lui în viața voastră. (Despre rugăciune și mântuire - Efrem Filotheitul)

2. Respectiv, existența noastră de ființe create „după chipul și după asemănarea” lui Dumnezeu se întemeiază pe un element semnificativ, iar acesta este mintea. Pe toate celelalte le au și celelalte făpturi ale creației și animalele. Ceea ce ne diferențiază pe noi, oamenii – creați „după chipul și asemănarea” lui Dumnezeu, într-un cuvânt „theoidia” – este mintea. Mintea, aceasta, a fost atrasă, la începuturi și nu s-a păzit. Această minte a fost atrasă de către diavol și nu și-a păstrat făgăduința. Deși a primit cuvântul lui Dumnezeu Tatăl de a păzi porunca, mintea nu a rezistat și a fost înșelată. L-a crezut pe înșelător, nu pe Dumnezeu. Deci, greșeala începe de la minte. De aceea, acum, toată încercarea și toată lucrarea noastră este restabilirea și păstrarea

minții curate pentru a nu mai fi atrasă, pentru că, atunci, unul singur era vrăjmașul, adică diavolul. Acum, însă, sunt mii de primejdii pentru minte, pentru că, după cădere, de vreme ce personalitatea omului s-a dezintegrat, el este învăluit într-o multitudine de denaturări și schimbări. Toate felurile de patimi, obișnuințele rele, creația care se supune și ea stricăciunii, toate acestea luptă astăzi ca să dea de lucru minții, s-o țină captivă, să nu-i permită să-și facă lucrarea sa și să gândească la dragostea lui Dumnezeu.

(pemptousia.ro - Iosif Vatopedinul)

3. Astfel, adeseori noi judecăm faptele lui Dumnezeu în loc să ne predăm voii lui

Dumnezeu. Cine se predă pe sine voii Lui sfinte, acela află odihnă, dar cine își chinuie mintea să priceapă toate, acela e neiscusit în viața duhovnicească. Ca să cunoască voia lui Dumnezeu, trebuie să se supună ei, și atunci Domnul îl va povățui prin harul Său și viața îi va fi ușoară. Chiar dacă acel om ar fi bolnav sau nenorocit, va fi bucuros în sufletul lui pentru că e sănătos la suflet și la minte și vede cu mintea pe Domnul și îl iubește în smerenia duhului, iar din pricina iubirii Lui uită lumea și chiar dacă își aduce aminte de ea, iubirea lui Dumnezeu îl învață să se roage pentru lume, și aceasta până la lacrimi.

(Între iadul deznădejzii și iadul smereniei - Sfântul Siluan Athonitul)

4. Bucuria mea! Dumnezeu a gătit pentru noi o slavă așa de mare și atâta fericire în ceruri, că dacă întreagă această încăpere ar fi plină cu viermi, și ei ar mânca trupul nostru, și noi de vii am putrezi, tot ar trebui să îndurăm cu bucurie aceste chinuri, pentru Împărăția Cerurilor!

(Sfântul Serafim de Sarov)

5. Omul nu a fost zidit cu înclinații păcătoase, dar, în urma căderii în păcat, darurile cele bune sădite în sufletul lui s-au prefăcut în patimi. Nevoia de a mânca s-a prefăcut în lăcomie a pântecelui, nevoia de a bea în beție, simțământul firesc de dezgust față de rău în cruda osândire a semenilor, înclinația către înmulțirea neamului

omenesc în adulter și desfrânare, iar darul de a ne mânia împotriva diavolilor, cei ce seamănă rău în sufletele noastre, s-a prefăcut în mânie împotriva semenilor noștri.

(Mărturii din viața monahală - Iosif Isihastul)

b. Calugărul se roagă pentru cei ce nu știu să se roage, pentru cei ce nu vor să se roage, pentru cei care nu pot să se roage și în special, pentru cei care nu s-au rugat niciodată.

(Sfântul Nicolae Velimirovici)

7. Ca să-ți poți iubi aproapele, trebuie să te umpli de Dumnezeu. Pe cât te deschizi pe tine

însuși lui Dumnezeu, pe atât mai mult El, se sălășluiește înlăuntrul tău. Și pe cât mai mult locuiește Dumnezeu în tine, pe atât îl cunoști și-L iubești mai mult. Astfel ajungi să-i cunoști și să-i iubești mai mult și pe oameni.

(Sfântul Grigorie Teologul)

8. Credința, acest minunat aparat dumnezeiesc, sădit întru noi în chip de neînțeles nouă, captează acestea așa cum aparatul radio captează undele electromagnetice, cu neputință de prins fără ajutorul său, unde socotite ca inexistente înainte de inventarea radioului. Dar iată că „cele inexistente” s-au dovedit a exista! Acum știm cu toții că astfel de unde ne înconjoară în chip

nevăzut și împânzesc pământul întreg. Întocmai este și cu credința. Ea captează undele din lumea cealaltă și ne convinge cu iscusință de existența îngerilor și a diavolilor. Sfântul Apostol Pavel dă o definiție clasică credinței: „Credința este dovedirea lucrurilor celor nevăzute”. (Evr. 11: 1)

(Viața duhovnicească a creștinului ortodox - Arh. Serafim Alexiev)

9. Așadar, ce ai și să nu fi primit, omule mândru ? Iar dacă ai primit, de ce te mândrești ca și când nu ai fi primit ? Cunoaște-ți, suflete smerit, pe Binefăcătorul tău și ai grijă să nu-ți însușești lucruri străine - cele ale lui Dumnezeu - ca fiind dobândite de tine. Cunoaște-ți existența

ta nevrednică, cunoaște-ți originea ta. Nu uita că ești străin aici și toate îți sunt străine ! Și dacă ți-au fost date de dulcele Dumnezeu, întoarce-le cu inima curată, din ale Sale, ale Sale : „ale Tale dintru ale Tale”. Dacă te urci la ceruri și vezi pe Sfinții Îngeri, dacă auzi glasurile Puterilor Cerești, dacă teologhisești și înveți pe ceilalți, dacă ai biruit toate vicleșugurile demonilor, dacă scri și vorbești și făptuiești, toate sunt dar de la Dumnezeu.

Voi însă, care ați văzut și ați auzit atâtea lucruri, trebuie să înțelegeți că desfătările cele trecătoare se duc ca umbra și timpul vieții noastre fuge, trece repede și nu cunoaște întoarcere. Timpul vieții acesteia este timp de